

„לקח הקליעה באולימפיאדה ה'15”

שם נותן אלירז שרטוטים והסברות. אשר בודאי יביא תועלת. הוא מצוין באופן מיוחד את „רמת המשמעת הצבאית הגבוהה, ששלטה בתחרות בפינלנד. באתי במגע עם אנשי הצבא במשך 3 שבועות רצופים ולא נתקלתי במקרה של הפרת משמעת או התרשלות במילוי תפקיד.”

השופטים בתחרויות ימצאו אף-הם ענין בחוברת אף אם חסר בה פרק מיוחד על שפיטה. במכביה יהיה עלינו להעמיד שופטי תחרות העומדים על רמה בינלאומית. וזה ידרוש בחירה וזירה לאיפחות מאשר בחירת הנבחרת הארצית. אלירז מתאר את רגשותיו המעורבים כשבחר נבחרת ארצית לאולימפיאדה. לפני המכביה תתעורר בעיה זו שוב ואז יוכלו להעזר בהצעות הנכללות בחוברת.

פרקי החוברת על נשק, תחמושת ואביזרים, נדושים תוכן, ונותנים מקום לויכוחים בין הפעונוגים. בשטח זה אין לנו עדיין נסיון רב ובודאי ילקח בחשבון הניסיון שנרכש ע"י קבוצתנו בהלסינקי ובמקומות אחרים אשר בהם טיירה.

לרוע מזלנו, לא השתתפנו באולימפיאדה בתחרות באקדה, כי קלעי האקדה היחידי אשר התאמן עם קבוצת אלירז, לא יצא אתו. אף-על-פי-כן מכילה החוברת דרך מעניין על הקליעה באקדה. העובדה שבארץ היה מבוחר בה קטן של קלעי אקדה טובים, מוכיחה שהמקצוע הזה מוזנח, אף אם הוא חשוב מבחינת שונות. יהיה צורך להקדיש לו תשומת-לב.

גם ביריה בצלחות חרס לא השתתפנו. ספורט זה לא יוכל להתפתח בארץ, כי בצלחות חרס יורים ברובי ציד שתחמושתם יקרה ומוקצבת בצמצום. חבל שבנסיבות הנוכחיות אין מקום לספורט זה בארץ, כי היריה בצלחות חרס מפתחת את מהירות הקליעה וזריזות התנועות הדרושות כל כך בשעת סכנה. אלירז מדגיש שהספורט הזה נותן גם לצופים יותר מתחרויות בקליעה למטרה. החוברת המכילה לקח האולימפיאדה, תתרומם להרמת קרנו של ספורט הקליעה על כל ענפיו. רצוי להרחיב מסגרתה של חוברת זו ולעשותה לספר שידריך את הקלע המתחיל והמתקדם ויעזור לו להגיע לשיא.

ד"ר י' גרינוולד

ס/אלוף אלירז, אשר עמד בראש קלעי ישראל באולימפיאדה, מסכם בחוברת הנ"ל את אשר ראה שם ואת אשר הושג. אין ספק שתוצאות קלעינו היו, בנסיבות הקיימות, טובות-יחסית. אולם הרמה הכללית של הקליעה בארץ איננה די-גבוהה, לדעתי, אין לתלות את האשמה בחומר האנושי, אלא בתנאים האובייקטיביים: בשביצריה ובארצות סקנדינביה קיים מטוח מסודר בכל עיר ובכל כפר. התחרויות מקומיות, מחוזיות וארציות הן קבועות ומכריחות את הקלעים לאימון תמידי ונותנות לו אמון ובטחון עצמיים. בישראל אין מטוח הראוי לשמו לאזרחים (פרט למטוחים הצבאיים והמשטרהיים) והדרך הצעיר מתאמן בקליעה בתנאים פרימיטיביים ביותר ומסכן ע"י זה את בטחון הצבור.

בהלסינקי השתתפה ישראל בפעם הראשונה באולימפיאדה כאומה ריבונית והתמודדה עם הקלעים הטובים שבעולם; הניסיון שנרכש שם, חשוב לאין ערוך. קלעים בינלאומיים מן המזרח ומן המערב התחרו ואפשר היה להשוות שיטות שונות, נשק ותחמושת הנמצאים בשימוש בארצות הללו.

...אין ניסים — מדגיש ס/אלוף אלירז — את טיב התוצאות אי-אפשר להעלות בבת אחת, ואפילו לא בעזרת הכלים הטובים ביותר, כדי להעלותן לשיאים הדרושים נחוצות שנים של אימון. אך כמובן, כלים ותנאים טובים מסייעים הרבה לשיפור התוצאות.”

חוברתו של ס/אלוף אלירז מיועדת בעיקר לקלעים בעלי ניסיון, הזוקקים להשתלמות נוספת על מנת להשתתף בהצלחה בתחרויות ארציות או בן לאומיות. „מכביה” אשר התקיים בספטמבר 1955, יהיה על הטובים בקלעי ישראל להתחרות עם קלעים יהודים מארצות הגולה, ואכן הם יוכלו להתבסס בהכנתם על לקח הלסינקי. אבל גם קלעי מתחיל, או בינוני אשר אינו מגיע לרמה בינלאומית ימצא בחוברת חומר מאלף, הצעות ודוגמאות אשר יעזרו לו לתקן את סגורו ולהתקדם.

חשוב ביותר הפרק על „גיהול מטוח בתחרות גדולה”.

* „לקח הקליעה באולימפיאדה ה'15 מאת ס/אלוף אל. אלירז, הוצאת „מערכות” — תשי"ג.